

פְּנִינִים נִפְלְאִים וּמְתוּקִים עַל הַפְּרָשָׁה

זֶרַע שְׁמִשׁוֹן

מתוך הספר המסגל "זרע שמשון" שחברו המקובל האלקי הקדמון רבי שמשון חיים ב"ר נחמן מיכאל נחמני זכר צדיק וקדוש לברכה. אשר בקש שילמדו בספרו והבטיח ישועות רבות למקמי בקשתו.



אחרי מות קדושים תשפ"ג • גליון 237

תורת שמשון



בפסוק נרמז תשובה מיראה ותשובה מאהבה

כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו (טז, כט-ל): רבנו הזרע שמשון זלה"ה מפרש: בפסוק זה בא לתן טעם על מה שנצטוו בפסוק שקדם לו, 'בעשור להודש תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו, מצות הענוי ביום הכפורים, והאסור לעשות מלאכה. שבא הפסוק לתן טעם לאסורים אלו ביום זה, שהם רומזים לאופני התשובה שעל ידם זוכים לכפרה, וזה כונת מה שפתח לומר בלשון של נתינת טעם, 'פי ביום הזה יכפר וגו'.

דהנה אמרו בגמרא (יומא פו, ב) שכשעושה האדם תשובה מיראה זדונות נעשים לו כשגגות, ואם עושה תשובה מאהבה זדונות נעשים לו כזכויות. ולכך בתחלה אמר הכתוב שביום הזה יכפר עליכם, שזה מורה רק על כפרה מהעוון והענש, אבל אינם נעשים נקיים וטהורים לגמרי, ועדיין נשאר עליהם סימן מהחטא, והיינו תשובה מיראה שזדונות נעשות כשגגות, וזה בא כנתינת טעם על הענוי, שבתשובה שעושה האדם יחד

עם הענוי והסגוף שמענה ומסגף עצמו מחמת שחושש מן הדין, והיינו תשובה מיראה, אזי זוכה לכפרה מן הענש שנעשה כשגג.

ואחר כך הוסיף הפסוק לומר 'לטהר אתכם', והיינו שנעשים טהורים לגמרי ולא נבר עליהם שום סימן מהחטא כלל, וזה בא רק על ידי תשובה מאהבה שזדונות נעשים לו כזכויות, ותשובה זו נפרת בכך ששובת האדם ואינו עושה מלאכה, שזה מורה על האהבה שהאדם מתדבק בקונו ואינו פונה לבו לדברים אחרים, אלא יושב כל היום דבוק בשכלו לעבודתו יתברך. (זרע שמשון פרשת אחרי אות ב)



זרע שמשון המבואר על כל חומש ויקרא



תורמים לזרע שמשון ורואים ישועות

02-80-80-500
347-496-5657
www.zereshimshon.co.il

הספר שמחולל פלאות. אלפים נושעו בהבטחתו.

ע"י אהבת ישראל נשמעים התפלות

'לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני ה' (יט, יח): כתב האר"י ז"ל שיש לו לאדם קדם תפלתו לקבל עליו מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך, ובכך תפלתו תהא מקבלת בתוך כלל ישראל.

ולפי זה מבאר רבינו הזרע שמשון זלה"ה באר היטב את הפסוק (תהלים קטז, א) 'אהבתי כי ישמע ה' את קולי תחנוני', ויש לדקדק בתבת 'אהבתי', דלכאורה יותר היה ראוי לומר 'תאבתי' [שמשמעו רציתי] כי ישמע ה', אמנם לפי דברי האר"י ז"ל הנה"ל מתפרש יפה, אהבתי - את כלל ישראל, ולכן ישמע ה' את קולי תחנוני ויתקבלו תפלותי. (זרע שמשון פרשת קדושים אות ה)

הוצאת הגליון והפצתו לזכות

לברכה והצלחה

דניאל אורי בן רגינה מלכה

הצלחה וברכה בלי גבול ומדה "בתים מלאים כל טוב עושר וכבוד"

הוצאת הגליון והפצתו לזכות

לרפואה שלימה

שאול בן צלחה לרפואה שלימה ובריאות איתנה

משה יונתן שמואל בן קרן

לרפואה שלימה וחזרה מהירה ללימודים

ובניסים תחליטה ביום בני כשתולי זיתים סביב לשלחנכם, חכמים ונבונים, ובתים מלאים כל טוב, גם עושר גם כבוד לא יסופר מזרעכם

ברכת המחבר מתוך הקדמת הספר



פנינים ורעיונות ככתבם וכלשונם

הנשמה אומרת לרוח ולנפש שיתקדשו כמותה

ובדרך זה יבאר מדרש סוף פרשת שמייני (לקוט שמעוני רמז תקמ"ו) והתקדשותם והיייתם קדשים כי קדוש אני, כשם שאני קדוש כף אתם תהיו קדושים, כשם שאני פרוש כף אתם תהיו פרושים עכ"ל. וקשה איך אפשר שיהיה האדם קדוש ופרוש כבודאו, אם הגוף מלא תאוות העולם. אלא לפי שהנשמה קדושה ואין לה עסק בהנאות גופניות, שהיא חלק אלוק ממעל, והרוח חוטא בהרהורים והנפש חוטאה במעשה, לכן אומרת הנשמה לרוח ולנפש כשם שאני קדוש ופרוש כף אתם תהיו קדושים ופרושים. (פרשת קדושים אות א)

כשישראל חוטאים הניצוץ שבהם נדבק בניצוץ הקדושה שבאמות להגביר כוחם נגד ישראל

כל מלכי האמות יש להם ניצוץ של קדושה, שבשביל זה אנו מברכים שנתן מכוודו לבשר ודם (שו"ע או"ח סימן רכז ס"ח), וכמו שהיה לעשו, בדכתיב (בראשית כה, כה) 'כי ציד בפיו', שהיה לו ניצוץ קדושה בראשו, ובשביל זה זכה הראש להקבר במערת המכפלה כנודע (תרגום יונתן בראשית ג, יג), ובשביל ניצוץ זה היה יצחק אוהב אותו, אולי יחזירונו למוטב. ומעתה, כשישראל חוטאים, הניצוץ שנסאף בהם, שהוא יחיד, רוצה להדבק באותו ניצוץ האחר שיש לו למלך של האמה, ומגביר כח האמה נגד ישראל, כיון שהוא כבעס עמהם. (פרשת קדושים אות ז)

כשהאדם שומר עצמו מן החטא לפי כוחו אף הקב"ה מצילו מן החטא

שכשאדם עושה כל מאמציו כחו לשמר עצמו מהחטא מן השמים מסיעין אותו ומשמרים אותו, בדכתיב (תהלים לו לב) צופה רשע לצדיק וכו' ה' לא יעזבנו בידו, ועוד פתיב (שם קכא ז) ה' ישמרך מפל רע וכו' רגלי חסידו ישמר (שמואל א, ב ט) וכו', אמנם כשהוא מתקרב עצמו אצל החטא אין עוד סברא לומר שה' ישמרהו, שאדרבא הוא היה לו להרחיק עצמו מן העברה ומן הפעור והדומה לו, והשתא שלא עשה משמרת למשמרתה של תורה ואדרבא נתקרב אצל החטא בודאי שאין הקדוש ברוך הוא שומרנו עוד. (פרשת אחרי עניני תשובה אות ד)

פנינים מתורתו של האור החיים הקדוש - הרה"ק רבי חיים בן עטר נלב"ע ט"ו תמוז תק"ג

דע לפני מי אתה עומד

'וידבר ה' אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבנתם לפני ה' וימתו' (א, ה):

מקשה רבנו האור החיים הקדוש זלה"ה: לכאורה יש כפילות בלשון הפסוק, שהרי הפסוק פתח ואמר 'אחרי מות שני בני אהרן', ומשמע שבני אהרן מתו. ואם כן מדוע סים הפסוק 'וימתו'?

ומבאר האור החיים הקדוש זלה"ה: הקב"ה בא בפסוק זה להזהיר את משה רבנו שלא יטעה לחשוב, שמאחר שהוא קרוב להקב"ה ואף מדבר עמו פנים אל פנים, הרי שהוא יכול להקל ראש כלפי השכינה הקדושה. על כן הזהירו הקב"ה בדרך רמז ודבר עמו על ענין זה מיד 'אחרי מות שני בני אהרן'. בזה רמז לו שיתבונן ויראה שאף על פי ששני בני אהרן - נדב ואביהוא - צדיקים וקדושי עליון היו, ומיחסים לאהרן הכהן הגדול - אף על פי כן 'וימתו'. ולא הועילו להם יחוסם ומעלתם! כי ברגע שהקלו ראשם במעט כלפי השכינה, נכנסו אל הקדש פנימה בלא צווי מפרש ואף הקטירו אש זרה שלא נתבקשו, מיד נענשו 'וימתו'! אף על פי שנתכוונו לטובה, ומרב דבקות בה' עשו כן.

אסור לגנב אף מחברו שבודאי ימחל לו

לא תעשק את רעך ולא תגזל לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר (יט, יג):

מבאר רבנו האור החיים זלה"ה טעם אמרו 'רעך', נתכונן לשלל שלא יאמר אדם, שמפני שבעל המזון הוא רעו מתר לו לקחת את מזונו בלי רשותו ובטענה זו יתן יד במזון חברו ויאמר הלא כרע כאח הוא לי, ובודאי אחר כך בינו לבין עצמו ימחל לי כי לא יחפץ שאענש מהמתו. ולצד שאין באזהרה זו אלא משום דברים שבין אדם לחברו, כשהוא מוחל אין עון, לזה אמר 'לא תעשק את רעך'.

שלא לעשק את הקב"ה

ובדרך רמז ירמז על דרך מה שדרשו חז"ל (ברכות לה, ב) בפסוק 'גוזל אביו ואמו' וגו' זה הנהגה מהעולם הזה בלא ברכה. והוא מאמר ה' כאן 'לא תעשק את רעך', זה הקדוש ברוך הוא דכתיב (משלי כז) 'רעך ורע אביו', שלא יגזל ברכות שהוא חיב לברך על מה שנהנה בעולם הזה. ואמרו 'ולא תגזל', רמז שגם בעשק זה יש גזלה לאחרים, שהוא מה שרמז בפסוק 'גוזל אביו ואמו', ודרשו רז"ל (שם) 'אביו' זה הקדוש ברוך הוא. 'אמו' זו כנסת ישראל. כי כשהאדם ממעיט במצוה הצריכה עשות, גורם רעה גם לכללות ישראל. ואמר 'לא תלין', שצריך לתת חק יום ביומו, על דרך אמרו ז"ל (ויק"ר פכ"ו) שהיו ליום ביום ופזרעים בלילה. והוא מה שרמז כאן 'לא תלין פעלת שכיר אתך', פרוש תבת 'אתך' הוזרת לשכיר שהוא רוח ה' אשר נתן באדם כשכיר כתושב, ושכרו הוא עשות מצות ה'.

